

प्रशशाम ततो वायुः प्रसन्नाश्च दिशो दश । ततः पाण्डुसुतो वीरस्त्रिगुणस्य रथमजान् ।
 निरुत्साहंस्ततश्चक्रे विमुखान् विपराक्रमान् । ततो दुर्योधनस्यैव कपश्च रथिनां वरः ।
 अश्वत्थामा तथा शल्यः काम्बाजश्च सुदक्षिणः । विन्दानुविन्दावावग्नौ वाह्निकः सह वाह्निकैः ।
 महता रथवेगेन पार्थस्यावारयन् दिशः । तथैव भगदत्तश्च श्रुतायुश्च महाबलः ।
 गजानीकेन भीमस्य ताववारयतां दिशः । भूरिश्रवाः शल्यैव सौबलश्च विशास्यते ।
 शरौघैर्विमलैस्त्रैर्लोहैर्माद्रोपुत्राववारयत् । भीमस्तु सहितः सङ्घे धार्तराष्ट्रैः सधैनिकैः ।
 युधिष्ठिरं समासाद्य सर्वतः पर्यवारयत् । आपतन्तं गजानीकं दृष्ट्वा पार्थो वृकोदरः ।
 लेलिहन्सृक्कणी बीरो मृगराडिव कानने । भीमस्तु रथिनां श्रेष्ठो गदां गृह्य महाहवे ।
 अवसुत्य रथानूर्णं तव सैन्यमभीषयत् । तमुदीक्ष्य गदाहस्तं ततस्ते गजसादिनः ।
 परिवव्रूरे यत्नात् भीमसेनं समन्ततः । गजमथ्यमनुप्राप्तः पाण्डवः स व्यराजत ।
 मेघजालस्य महतो यथा मध्यगतो रविः । व्यधमत्स गजानीकं गदया पाण्डवर्षभः ।
 महाभ्रजालमतुलं मातरिश्वेव सन्ततं । ते बध्यमाना बलिना भीमसेनेन दन्तिनः ।
 आर्त्तनादं रणे चक्रुर्गर्जन्तो जलदा इव । बद्धधा दारितयैव विषाणैस्तत्र दन्तिभिः ।
 फुल्लशोकनिभः पार्थः शुश्रूभे रणमूर्द्धनि । विषाणे दन्तिनं गृह्य निर्विषाणमथाकरोत् ।
 विषाणेन च तेनैव कुम्भेऽभ्याहत्य दन्तिनं । पातयामास समरे दण्डहस्त इवान्तकः ।
 शोणिताक्तां गदां बिभ्रत् मेदोमज्जाकृतच्छविः । कृताभ्यङ्गः शोणितेन रुद्रवत् प्रत्यदृश्यत ।
 एवं ते बध्यमानाश्च हतशेषा महागजाः । प्राद्वन्त दिशो राजन् विमृष्टान्तः स्वकं बलं ।
 द्रवङ्गिस्तैर्महानगैः समन्ताद्भरतर्षभ । दुर्योधनबलं सर्वं पुनरासीत् पराङ्मुखं ।
 इति श्रीमहाभारते भीमपर्वणि भीमवधपर्वणि भीमपराक्रमे अधिकशतोऽध्यायः ॥ १०३ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ मध्यन्दिने महाराज सङ्ग्रामः समपद्यत । लोकचयकरो रौद्रो भोमस्य सह सोमकैः ।
 गाङ्गेयो रथिनां श्रेष्ठः पाण्डवानामनोकिनी । व्यधमन्निशितैर्व्याणैः शतशोऽथ सहस्रशः ।
 संममर्द्दं च तत् सैन्यं पिता देवव्रतस्तव । धान्यानामिव लूनानां प्रकरं गोगणा इव ।
 धृष्टद्युम्नः शिखण्डी च विराटो द्रुपदस्तथा । भीममासाद्य समरे शरैर्जघ्नुर्महारथं ।
 धृष्टद्युम्नं ततो विद्धा विराटश्च शरैस्त्रिभिः । द्रुपदस्य च नाराचं प्रेषयामास भारत ।
 तेन विद्धा महेष्वासा भीष्मेणामित्रकर्षिणा । चुक्रुधुः समरे राजन् पादसृष्टा द्वोरगाः ।
 शिखण्डी तच्च विव्याध भारतानां पितामहं । स्त्रीमयं मनसा ध्यात्वा नास्मै प्राहरदृच्युतः ।
 धृष्टद्युम्नस्तु समरे क्रोधेनाग्निरिव ज्वलन् । पितामहं त्रिभिर्व्याणैर्व्याहोरुरसि चार्पयत् ।
 द्रुपदः पञ्चविंशत्या विराटो दशभिः शरैः । शिखण्डी पञ्चविंशत्या भीमं विव्याध सायकैः ।
 सोऽतविद्धो महाराज शोणितौघपरिप्लुतः । वसन्ते पुष्पशवलो रक्ताशोक इवावभौ ।
 तान प्रत्यविध्यत् गाङ्गेयस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः । द्रुपदस्य च भजेन धनुश्चिच्छेद सारिष ।